

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de justiție în componență:

Președinte -Vladimir Timofti

Judecători - Anatolie Țurcan, Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în comun de către avocatul Ceachir Constantin și inculpatul Podoroghin Alexei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe

*Podoroghin XXXXX XXXX,
născut la XXXXX, originar și
domiciliat în or. XXXXX, str.
XXXXX*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.01.2017 – 22.12.2017;

Instanța de apel: 29.01.2018 – 29.03.2018;

Instanța de recurs: 22.06.2018 – 31.10.2018.

Asupra admisibilității recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ungheni, din 22 decembrie 2017, Podoroghin Alexei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.152 alin.(1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui Podoroghin Alexei, a fost suspendată pe un termen de probațiune de 3 ani.

S-a dispus încasarea din contul lui Podoroghin Alexei în beneficiul lui Lesnova Olga suma de 317 lei și 93 bani, cu titlu prejudiciu material și suma de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că Podoroghin Alexei la data de 06.09.2016, aproximativ la orele 11⁰⁰ - 12⁰⁰,

aflându-se în curtea blocului nr.XX de pe str. XXXXX din or. XXXXX, în rezultatul unui conflict spontan apărut între el și cet. Lesnova Olga, a reacționat agresiv numind-o cu cuvinte necenzurate, în continuare amenințând-o cu răfuială fizică, unde a împins-o violent cu pumnii în regiunea cutiei toracice, cauzându-i ultimei vătămări corporale manifestate prin fractura închisă a coastei opt pe stânga, linia axilară anterioară, fără deplasarea fragmentelor osoase, care potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.169 doc. din 22.09.2016, se califică ca vătămare corporală medie.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Podoroghin Alexei, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în temeiul art.390 Cod de procedură penală.

Totodată, apelantul a solicitat anexarea la materialele cauzei a discului cu înregistrările video a circumstanțelor conflictului din 06.09.2016, pentru a fi vizionat în ședința instanței de apel.

În argumentarea soluției solicitate a invocat următoarele:

- depozițiile martorilor care au confirmat declarațiile inculpatului referitor la faptul că vătămrile corporale depistate la pătimită nu puteau să apară de la o simplă împinsătură cu mâna, neîntemeiat au fost apreciate de instanță în detrimentul inculpatului;

- înregistrarea video neîntemeiat a fost pusă la baza învinuirii, or din conținutul acesteia pe care a fost înregistrat momentul producerii conflictului se vede clar că după ce Podoroghin A. a împins-o pe partea vătămată, aceasta nu a acuzat careva dureri în regiunea cutiei toracice și și-a continuat discursul o perioadă îndelungată;

- pentru a fractura o coastă este necesar să fie aplicată o lovitură puternică cu un obiect dur, fapt menționat și în raportul de expertiză medico-legală, însă prin probele prezentate de procuror nu a fost confirmată aplicarea loviturii;

- după retragerea instanței în camera de deliberare apelantul a prezentat înregistrarea video unde se vede clar momentul conflictului (fără defecte) și a solicitat reluarea cercetării judecătorești pentru vizionarea înregistrării, iar instanța neîntemeiat a ignorat acest demers;

-prin refuzul instanței de judecată de a relua cercetarea judecătorească pentru a viziona înregistrarea video i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO;

- la baza condamnării au fost puse depozițiile contradictorii ale părții vătămate, care inițial a declarat că inculpatul doar a împins-o, ulterior a menționat deja că a fost împinsă cu pumnul, iar în cadrul confruntărilor din nou a revenit la primele depoziții;

- raportul de expertiză a fost întocmit în baza înscrisurilor din fișa medicală, iar investigația a fost efectuată la un aparat depășit de timp cu o calitate de proiecție redusă, fapt care a dus la pronunțarea unei concluzii neîntemeiate;

- atât martorii acuzării cât și martorii apărării au negat faptul că inculpatul i-ar fi aplicat vreo lovitură părții vătămate, la fel nici un martor nu a declarat că Lesnova O. a acuzat careva dureri, fapt ce denotă că ultima a fost influențată de procuror pentru a-l învinui motivul fiind răzbunarea acest organ de stat căruia anterior Podoroghin Alexei i-a adus critici;

- în cadrul dezbaterilor judiciare, inculpatul, a optat pentru respingerea acțiunii civile înaintate în procesul penal de către partea vătămată deoarece medicamentele administrate de aceasta nu au nici o tangență cu fractura invocată și se referă la dereglări ale sistemului nervos.

3.1. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Țurcan Tudor în numele părții vătămate, care solicită casarea parțială a sentinței în latura civilă cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea civilă înaintată de Lesnova Olga de să fie admisă integral.

În argumentarea cererii depuse, apelantul a invocat următoarele motive:

- integritatea fizică a persoanei este un atribut esențial și un drept fundamental al persoanei, care în caz de orice vătămare corporală poate pretinde o compensație bănească sau de altă natură atât prin sistemul asigurărilor sociale cât și prin repararea prejudiciului cauzat prin vătămare a integrității corporale sau prin altă vătămare a sănătății;

- în conformitate cu prevederile art.1398 alin.(1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune;

- în conformitate cu prevederile art.1418 alin.(1) Cod civil, în caz de vătămare a integrității corporale sau de altă vătămare a sănătății, autorul prejudiciului are obligația să compenseze persoanei vătămate salariul sau venitul ratat din cauza pierderii sau reducerii capacității de muncă, precum și cheltuielile suportate în legătură cu vătămarea sănătății – de tratament, de alimentație suplimentară, de protezare, de îngrijire străină, de cumpărarea unui vehicul special, de reciclare profesională etc.;

- în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc;

- prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial;

- conform art.1423 Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța judecătorească reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, (dacă vinovăția este condiție a răspunderii), și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate;

- caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța judecătorească, luând în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate;

- mărimea prejudiciul moral nu depinde de mărimea prejudiciului material. Reieșind din conținutul prevederilor art.616 Cod civil, pentru un prejudiciu patrimonial se pot cere despăgubiri în bani în cazurile prevăzute de lege. În cazul vătămării integrității corporale sau al altei vătămări a sănătății, precum și în cazul privațiunii ilegale de libertate, cel vătămat poate cere și pentru prejudiciul nepatrimonial o despăgubire în bani, stabilită în baza unei aprecieri conforme principiilor echității, or, art.1422 Cod civil care prevede, că în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc;

- jurisprudența CEDO, cauza Ernst c. Belgiei (15 iulie 2003), unde Curtea a statuat, în principiu, că *“atunci când victima unei infracțiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri. Chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobândirea calității de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracțiunii, ci și repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit”*

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2018, apelurile declarate de către inculpatul Podoroghin Alexei și avocatul Țurcanu Tudor în interesele părții vătămate au fost respinse ca nefondate.

5. Instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei și concludentei, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, care se confirmă prin probele acumulate la dosar și cercetate în ședințele de judecată, probe, care sunt pertinente, concludente, utile, veridice și coroborează între ele.

Instanța de apel, raportând declarațiile inculpatului, care nu recunoaște vina, a constatat că acestea sunt făcute în scopul de a denatura adevărul și a se eschiva de la răspunderea penală pentru faptele comise, or cele declarate de Podoroghin Alexei se combat de întregul sistem de probe cercetat și apreciat prin prisma

prevederilor art.101 Cod de procedură penală și care succesiv coroborează între ele, demonstrând vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Instanța de apel a respins argumentele inculpatului, prin care s-a invocat că leziunile corporale constatate la partea vătămată nu puteau surveni de la o simplă împinsătură cu mâna or, din analiza probelor cercetate pe parcursul examinării cauzei, inclusiv din înregistrările video s-a stabilit faptul că inculpatul se îndreaptă spre colțul clădirii, după care revine și se îndreaptă spre cet. Lesnova Olga, de care se apropie având mâna stângă îndreptată în direcția acesteia și în minutul 19 și 19 secunde, se observă cum se schimbă brusc poziția corpului ambelor persoane, care continue să discute și gesticulează cu mâinile.

De asemenea, instanța de apel a notat că la demersul inculpatului în ședința instanței de apel au fost vizualizate înregistrările video din 06.09.2016, prezentate de ultimul, referitor la acțiunile care au avut loc în clădirea și în fața clădirii situată pe str. XXXXXX XXXX din or.XXXXXX, petrecute între inculpat și partea vătămată, prin care se confirmă că între aceste persoane a avut loc un conflict, dar nu se vizualizează momentul când partea vătămată a fost bruscată de inculpat, acțiune recunoscută inițial de inculpat, însă este vizibil că în înregistrările prezentate au intervenit unele modificări, fapt confirmat și prin concluzia raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-6567 din data de 23.11.2016 din care rezultă că în urma examinării fișierul video „KaMepa 2 09.06 1” pe perioada de timp 19:17:440 cu secvența de cadru 28936 și perioada de timp 19:17:480 cu secvența de cadru 28937 a fost depistată o neconcordanță de derulare a imaginilor, care se observă prin schimbarea bruscă a pozițiilor corpului persoanelor și obiectelor din imaginile video, ceea ce presupune că fișierul video a suferit careva intervenții din exterior și din structura acestuia au fost excluse careva secvențe de cadre (f.d.54).

Din considerentele enunțate, instanța de apel a respins argumentele inculpatului, precum că înregistrarea video demonstrează că dânsul nu a atins-o pe partea vătămată în momentul conflictului, or proba expusă este nepertinentă, deoarece nu se raportează la fondul cauzei în coroborare cu alte probe, lăsând dubii asupra obiectivității înregistrărilor. Astfel, instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului de nerecunoaștere a vinei în comiterea faptei penale, ca fiind o tactică de apărare și o tentativă de evitare a răspunderii penale pentru fapta săvârșită, reiterând în acest sens concluzia primei instanțe, prin care s-a relevat că declarațiile inculpatului nu coroborează cu alte probe administrate, fiind în contradicție cu acestea.

În contextul dat, instanța de apel a respins ca nefondate argumentele apelantului, care a invocat că soluția primei instanțe este una eronată bazată doar pe declarațiile părții vătămate și a notat, că prima instanță a dat o apreciere corectă declarațiilor părții vătămate și martorilor audiați, iar instanța de apel nu are nici un temei de a le supune unor dubii, deoarece aceștia au făcut declarații sub jurământ,

fiind preîntâmpinați de răspundere penală pentru prezentarea declarațiilor mincinoase.

În continuare, instanța de apel a reiterat că este justă concluzia instanței de fond care a menționat că declarațiile martorilor Coroli Nina și Podoroghin Maria nu pot fi puse la baza sentinței or, martorii menționați nu au fost prezenți pe toată durata conflictului.

De asemenea, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate și alegațiile inculpatului care a invocat, că nevinovăția sa în provocarea leziunilor corporale prin fracturarea coastei părții vătămate, se confirmă și prin înregistrările video din care nu se atestă ca ultima să acuze dureri a cutiei toracice, considerând că pentru aceasta este necesară o lovitură bruscă și puternică care ar provoca atât dureri organelor interne cât și coastei în regiunea loviturii.

La acest capitol instanța de apel, coroborând declarațiile martorilor cu cele ale inculpatului, a constatat, că ultimul încearcă să minimalizeze acțiunile pe care le-a întreprins și efectele acestora în vederea excluderii caracterului penal al acțiunilor întreprinse, explicând într-un mod justificativ circumstanțele petrecute, declarații pe care instanța de apel le-a respins.

În continuare, instanța a respins ca neîntemeiate alegațiile inculpatului precum că medicamentele administrate de către Lesnova Olga nu au nici o tangență cu leziunile corporale depistate la aceasta, menționând că tratamentul prescris rezultă din concluziile medicului ca urmare a examinării extrasului din fișa medicală, inclusiv din concluzia medicului psiholog, conform căreia Lesnova Olga a fost diagnosticată cu o reacție acută la stres sever cu sindrom anxios, rezultat al incidentului din 06.09.2016.

Cu referire la temeiurile invocate avocatul Țurcanu Tudor în numele părții vătămate privind casarea parțială a sentinței în latura civilă, cu încasarea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei, instanța de apel a reținut că quantumul prejudiciului moral solicitat spre încasare este exagerat în raport cu gravitatea suferințelor suportate de partea vătămată.

În aceeași ordine de idei, Colegiul a menționat, că prima instanță just a reținut faptul că însăși atragerea la răspundere penală reprezintă în sine o satisfacție pentru partea vătămată, iar suma de 5000 lei dispusă spre încasare este suficientă și corespunde cu caracterul și gravitatea suferințelor psihice suportate de aceasta, motiv pentru care instanța de apel a respins argumentele părții apelante în acest sens.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat și avocatul acestuia Ceachir Constantin, care invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea cererii depuse, recurenții invocă următoarele:

- raportul de constatare medico-legală nr.573 din 07.11.2016 prin care s-a constatat că la Podoroghin Alexei s-au depistat plaga mușcată de câine a antebrațului mâinii stângi confirmă că anume din această cauză, inculpatul involuntar, când Lesnova Olga se năpustise asupra lui în apărarea câinelui, ar fi împins-o, cauzându-i vătămarea medie depistată a integrității corporale din imprudență astfel, acțiunile lui Podoroghin Alexei urmau a fi încadrate în baza art.157 Cod penal;

- conform art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului;

- conform art. 389 alin.(2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor;

- din raportul de expertiză medico-legală din 21 septembrie 2016 – 22 septembrie 2016 (f.d.35) se constată posibilitatea cauzării leziunilor corporale lui Lesnova Olesea prin cădere;

-concluziile despre vinovăția inculpatului sunt eronate, iar instanțele de fond neîntemeiat au respins demersul inculpatului privind efectuarea unei expertize suplimentare în comisie, precum și neîntemeiat au ignorat noua înregistrare a discului care nu conține defecte și confirmă nevinovăția lui Podoroghin Alexei.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, considerându-l inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că instanța de apel just a constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și corect a încadrat acțiunile făptuitorului. Dezacordul recurenților cu modalitatea de apreciere a probelor nu se conține în temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală. Concomitent a mai menționat că instanța de apel a apreciat probele în strictă conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În recursul declarat în prezenta cauză, recurenții invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală și anume că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

La analiza prezenței temeiului de casare invocat și anume - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, instanța de recurs notează că, e necesar de a ține cont de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către instanțele de fond, și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corect, iar dacă injust fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, rezultă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

În viziunea Colegiului penal, în prezenta speță temeiul invocat de către recurenți nu este incident ca motiv de casare a hotărârii judecătorești atacate, deoarece fapta imputată inculpatului este prevăzută de legea penală ca infracțiune și anume conform art. 152 alin. (1) Cod penal- *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal.*

Așadar, având în vedere argumentele recursului și pretinsa eroare de drept invocată de recurenți, Colegiul, verificând materialele dosarului constată că, la judecarea apelului, această instanță a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței prin care acțiunile inculpatului au fost calificate, în baza art.152 alin. (1) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate. Probele prezentate, au fost nemijlocit verificate suplimentar în ședințele de judecată în condițiile art.100 alin. (4) Cod de procedură penală și just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul, Podoroghin Alexei, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.152 alin. (1) Cod penal.

Conform art.113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Dat fiind faptul, că în speță autorii recursului își exprimă dezacordul cu încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art.152 alin. (1) Cod penal, considerând că acțiunile acestuia conțin elementele infracțiunii prevăzute de art.157 Cod penal, Colegiul va purcede la analiza acestor elemente în prezenta speță, în coraport cu circumstanțele constatate și probele administrate.

Astfel se atestă, că din probele administrate, instanțele de fond au reținut că în urma unui conflict iscat între Podoroghin Alexei și Lesnova Olga, primul amenințând-o cu răfuială fizică, a împins-o violent cu pumnii în regiunea cutiei toracice, cauzându-i lui Lesnova Olga vătămare corporală medie. În asemenea condiții inculpatul prin acțiunile sale intenționate i-a cauzat pătimatei vătămări corporale medii.

Potrivit considerentelor teoretice latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.152 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată prin acțiunile intenționate a inculpatului – împingerea (lovirea) cu pumnul, care au cauzat părții vătămate dereglarea de lungă durată a sănătății, adică vătămări corporale medii, fapt confirmat prin concluzia raportului de expertiză medico-legală nr. 169 doc. Din 22.09.2016.

De asemenea, doctrina menționează, că infracțiunea specificată la art. 152 Cod penal, este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul survenirii vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății.

Reieșind din lucrările dosarului, Colegiul penal consideră că, soluția adoptată de către instanța de apel în partea calificării de drept a acțiunilor inculpatului în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, este corectă și întemeiată și rezultă din ansamblul de probe expus și analizat în hotărârea contestată.

În opinia Colegiului, instanța de apel just a apreciat cumulul de probe, ce confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal și anume: declarațiile părții vătămate Lesnova Olga (f.d.14, 168) de unde rezultă cert că în luna septembrie 2016 a mers la o consultație la cet. Șaptelici D., care are oficiul amplasat în or. Ungheni, str. M. Eminescu, nr.10 unde în urma unui conflict apărut spontan între ea și Podoroghin A. ultimul i-a aplicat o lovitură în partea stângă a corpului; martorilor Moraru Fiodor, Costișin Dumitru și Slivca Ecaterina, care au confirmat că între inculpat și partea vătămată în ziua respectivă a avut loc un conflict din cauza unui câine (f.d.166,167,170); declarațiile martorului Pavliuc Andrei, care a relatat că între inculpat și partea vătămată a avut loc un conflict, ultima i-a comunicat că Podoroghin Alexei. a bruscat-o și a îmbrâncit-o în regiunea cutiei toracice. În acea zi victima acuza dureri a cutiei toracice (f.d.169); plângerea lui Lesnova Olga din 06.09.2016 prin care se atestă că aceasta a solicitat atragerea la răspundere penală a cet. Podoroghin Alexei și a soției acesteia, care au insultat-o și au îmbrâncit-o (f.d.11);- raportul de expertiză medico-legală nr. 169 do. din 22.09.2016 (f.d.35), din care rezultă că la partea vătămată a fost depistată fractură închisă a coastei opt pe stânga, care a fost produsă prin lovire cu sau de un obiect dur contondent și se califică ca vătămare corporală medie.

Prin urmare, din cumulul probelor menționate în acțiunile inculpatului, se atestă prezența vădită a laturii obiective a infracțiunii prevăzută de art. 152 alin.

(1) Cod penal, ce constă în fapta prejudiciabilă exprimată prin acțiunea de cauzare a vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății.

Urmările prejudiciabile sub forma vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății, se confirmă prin raportul de expertiză medico-legală nr.nr. 169 do. din 22.09.2016.

Legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, element ce se confirmă prin raportul de expertiză medico-legală nr. 169 do. din 22.09.2016, din care rezultă că vătămarea corporală depistată la partea vătămată a fost produsă prin lovire cu sau de un obiect dur contondent.

Astfel, Colegiul consideră întemeiate ipotezele deduse de către instanțele de judecată, care luând în considerație caracterul și localizarea leziunilor corporale depistate, au conchis că partea vătămată s-a ales cu fractura coastei 8 pe stânga în urma îmbrâncirii cu pumnii de către inculpat, din care motiv a fost exclusă versiunea precum că aceste leziuni corporale puteau fi produse în alte circumstanțe.

Tot aici Colegiul reține, că nu are relevanță dacă vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății a fost produsul direct al acțiunii prejudiciabile sau dacă, din contra, ea a rezultat indirect din acea acțiune. Iar potrivit doctrinei juridice, în general la calificare nu are importanță metoda sau mijloacele pe care le-a folosit făptuitorul pentru a cauza vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății.

De asemenea, în speță este prezentă și latura subiectivă a vătămării intenționate medii, manifestată prin intenție directă, deoarece partea vătămată a relatat că inculpatul a îmbrâncit-o cu pumnul în partea stângă a corpului.

Prin urmare, conținutul probelor enunțate care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanțele de fond, confirmă cu certitudine că acțiunile acestuia întrunesc elementele infracțiunii imputate, adică atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a acestei infracțiuni, acestea fiind corect calificate în baza art. 152 alin. (1) Cod penal.

În continuare Colegiul penal respinge ca neîntemeiat argumentul recurenților prin care se indică că inculpatul involuntar a împins-o pe Lesnova Olga, din motiv că a fost mușcat de câine, deoarece această versiune nu are suport probator, or din înregistrarea video și din declarațiile părții vătămate rezultă că inculpatul a bruscat-o pe pătimită în curtea imobilului, iar câinele se afla în interiorul clădirii. Acestea fiind menționate Colegiul consideră neîntemeiate alegerile recurenților referitoare la necesitatea reîncadrării acțiunilor lui Podoroghin Alexei în baza art.157 Cod penal.

În concluzie, rezumând cele expuse mai sus, Colegiul constată că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanțele de fond în privința lui Podoroghin Alexei, nefiind identificată vreo

eroare judiciară, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii atacate. Colegiul penal consideră ca fiind nefondate criticile formulate de către recurenți referitor la faptul că în speță nu au fost administrate suficiente probe, iar sentința de condamnare contrar prevederilor art.389 alin. (2) Cod de procedură penală a fost bazată pe presupuneri.

Referitor la argumentul autorilor recursului prin care se invocă că instanța de apel neîntemeiat a respins demersul inculpatului privind efectuarea unei expertize suplimentare în comisie Colegiul penal relevă, că demersul inculpatului a fost respins prin încheierea din 29 martie 2018, încheierea menționată conține o argumentare amplă și clară, astfel că instanța de apel și-a argumentat riguros concluzia la acest capitol.

Generalizând cele expuse mai sus, Colegiul penal conchide că hotărârea contestată este legală și întemeiată iar argumentele recurenților privind nevinovăția inculpatului urmând a fi respinse ca fiind neîntemeiate.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat în comun de către avocatul Ceachir Constantin și inculpatul Podoroghin Alexei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe *Podoroghin Alexei Mihail*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 noiembrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecătorii

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac